

1—5 februari

Debatter m. m.**Tisdagen den 2 februari**

	Sid.
Interpellation av herr Hansson i Skegrie ang. verkningarna av föreslagna ändringar i jord- och skogsförvärvslagarna, m. m.	5
Meddelande om enkel fråga av herr Persson i Heden ang. innehav av luftvapen.	6

Fredagen den 5 februari

Interpellationer av:

herr Gustafsson i Uddevalla ang. färjetrafiken mellan Sverige och de nordiska grannländerna.	7
herr Wiklund ang. juridisk och annan expertis i barnavårdsnämndernas verksamhet.	8
herr Blidfors ang. vägtrafikbeskattningen.	9
herr Dickson ang. ATP-fonderna.	10

Meddelande om enkla frågor av:

herr Haglund ang. investeringsutvecklingen inom massa- och pappersindustrin.	11
herr Börjesson i Falköping ang. verkan av utebliven sjukanmälan.	11
herr Ohlin ang. ett statligt värdefast obligationslån.	11
herr Börjesson i Falköping ang. ersättningen för resekostnad vid läkarbesök.	11

Måndagen den 1 februari

Kl. 16.00

§ 1

Justerades protokollen för den 22, den 25 och den 26 nästlidne januari.

§ 2

Herr talmannen meddelade, att herr Antonsson enligt till kammaren inkommet läkarintyg vore sjukskriven under tiden den 25 nästlidne januari—den 9 innevarande februari.

Herr Antonsson beviljades ledighet från riksdagsgöromålen under angivna tid.

§ 3

Föredrogs var för sig följande å bordet vilande motioner; och hänvisades därvid

- till utrikesutskottet motionen nr 319;
- till konstitutionsutskottet motionen nr 320;
- till statsutskottet motionerna nr 321—361;
- till bevillningsutskottet motionerna nr 362—376;
- till bankoutskottet motionerna nr 377 och 378; samt
- till lagutskott motionerna nr 379—385.

Vid föredragning av den å bordet vilande motionen nr 386, om fri etableringsrätt för radio- och televisionsanläggningar, hänvisades motionen, såvitt avsåg lagstiftning, till lagutskott och i övrigt till statsutskottet.

Vidare föredrogs var för sig följande å bordet vilande motioner; och hänvisades därvid

- till lagutskott motionerna nr 387—399; och

1* — Andra kammarens protokoll 1965. Nr 6

till jordbruksutskottet motionerna nr 400—409.

Vid föredragning av den å bordet vilande motionen nr 410, angående fria resor för värnpliktiga, m. m., hänvisades motionen, såvitt avsåg statens järnvägars rabattresor, till allmänna beredningsutskottet och i övrigt till statsutskottet.

Härefter föredrogs var för sig följande å bordet vilande motioner; och hänvisades därvid

- till allmänna beredningsutskottet motionerna nr 411—417;
- till utrikesutskottet motionen nr 418;
- till konstitutionsutskottet motionerna nr 419—428;
- till statsutskottet motionerna nr 429—448;
- till lagutskott motionen nr 449;
- till statsutskottet motionerna nr 450—457;
- till allmänna beredningsutskottet motionen nr 458;
- till statsutskottet motionerna nr 459—489;
- till lagutskott motionen nr 490; och
- till statsutskottet motionerna nr 491—497.

Vid föredragning av den å bordet vilande motionen nr 498, angående riktlinjerna för den statliga lokaliseringspolitiken, hänvisades motionen, såvitt avsåg medelsanvisning, till statsutskottet och i övrigt till bankoutskottet.

Vidare föredrogs var efter annan och hänvisades till statsutskottet de å bordet vilande motionerna nr 499—505.

Vid föredragning av den å bordet

vilande motionen nr 506, angående den statliga lokaliseringspolitiken, hänvisades motionen, såvitt avsåg medelsanvisning, till statsutskottet och i övrigt till bankoutsittet.

Slutligen föredrogs var för sig följande å bordet vilande motioner; och hänvisades därvid

till statsutskottet motionerna nr 507—559;

till bankoutsittet motionen nr 560;

till statsutskottet motionen nr 561;

till bankoutsittet motionen nr 562;

till bevillningsutskottet motionerna nr 563—575;

till bankoutsittet motionen nr 576;

till bevillningsutskottet motionerna nr 577—588;

till bankoutsittet motionerna nr 589—600;

till lagutskott motionen nr 601;

till konstitutionsutskottet motionen nr 602;

till lagutskott motionerna nr 603 och 604;

till konstitutionsutskottet motionen nr 605;

till lagutskott motionerna nr 606—631;

till statsutskottet motionen nr 632;

till lagutskott motionerna nr 633—649;

till jordbruksutskottet motionerna nr 650—680;

till allmänna beredningsutskottet motionerna nr 681—685;

till bankoutsittet motionen nr 686;

till allmänna beredningsutskottet motionerna nr 687—690;

till bevillningsutskottet motionen nr 691;

till allmänna beredningsutskottet motionerna nr 692 och 693,

till jordbruksutskottet motionen nr 694;

till allmänna beredningsutskottet motionerna nr 695—705;

till bankoutsittet motionen nr 706; samt

till allmänna beredningsutskottet motionerna nr 707—715.

§ 4

Föredrogs den av herr *Lorentzon* vid kammarens nästföregående sammanträde gjorda, men då bordlagda anhållan att få framställa interpellation till herr statsrådet och chefen för eklestiasitikdepartementet angående överlämnande till republiken Island av i Sverige förvarade isländska sagohandskrifter.

Kammaren biföll denna anhållan.

§ 5

Tillkännagavs, att Kungl. Maj:ts skrivelse nr 3, med redogörelse för behandlingen hos Kungl. Maj:t av riksdagens skrivelser, överlämnats till kammaren.

Denna skrivelse bordlades.

§ 6

Justerades protokollsutdrag.

Kammarens ledamöter åtskildes här efter kl. 16.06.

In fidem

Sune K. Johansson

Tisdagen den 2 februari

Kl. 15.30

§ 1

Justerades protokollen för den 27 nästlidne januari.

§ 2

Föredrogs och lades till handlingarna Kungl. Maj:ts å bordet vilande skrivelse nr 3, med redogörelse för behandlingen hos Kungl. Maj:t av riksdagens skrivelser.

§ 3

Interpellation ang. verkningarna av föreslagna ändringar i jord- och skogsförvärvslagarna, m. m.

Ordet lämnades på begäran till

Herr HANSSON i Skegrie (cp), som yttrade:

Herr talman! Som framgår av förteckningen över propositioner som avses att föreläggas 1965 års riksdag tänker jordbruksministern framlägga förslag till ändrade bestämmelser i jord- och skogsförvärvslagarna. Om denna proposition skall skrivas med den PM som underlag, som varit utsänd på remiss under slutet av år 1964, finns anledning till vissa påpekanden.

I denna PM är motiveringarna för lagändringsförslagen mycket bristfälliga och därtill saknas praktiskt taget varje som helst utredning och klarläggande av de sannolika konsekvenserna av de framlagda förslagen.

De hänvisningar som göres till 1958 års jordlagsutredning kan inte godkännas som underlag för promemorians ändringsförslag, eftersom denna utredning i sina förslag inte gick i den riktning som den framlagda promemorian gör. Den föreslog rätt till bolagsförvärv endast i bygder där enskilda köpare inte

kunde påräknas uppträda och ställde dessutom krav på att de företag, som fick köpa jord och skog, skulle vara bygdeanknutna. Därifrån till ett allmänt frisläppande av bolagsförvärv är steget långt. Denna utredning måste därför underkännas såsom grundval för de nu ställda ändringsförslagen.

Anmärkning kan riktas mot detta bristfälligt motiverade lagförslag ur många synpunkter. De föreslagna ändringarna innebär ett väsentligt försvårande av lokaliseringpolitiken framför allt i skogsbygderna men även i jordbruksområdena. Ingen som helst utredning föreligger som kan bilda underlag för ett riksdagsbeslut i enlighet med promemorians förslag.

Lagförslagets konsekvenser för olika delar av samhället är helt outredda. Undersökningar av de sannolika prisstegringar som kan bli följden har ej utförts. Sådana kan befaras inte bara på produktionsmedlen jord och skog utan kan också komma att slå igenom i de producerade varorna.

Följdverkningarna för lantbruksnämnderna i deras rationaliseringsverksamhet är ett annat område som hade behövt klarläggas. Man räknar på många håll med att detta arbete kan bli försvårat och i vissa fall helt omöjliggjort.

Det måste också vara ett bestämt krav att utredning göres om de verkningar som en uppluckring av bolagsförbudslagen kan få på möjligheten för utländskt kapital att vid vår eventuella anslutning till EEC lägga under sig svenska skogstillgångar och därmed få inflytande på disponerandet av vårt lands viktigaste råvara för industriändamål. Det är att hoppas att inte riksdagen sättes i den situationen att den tvingas fatta beslut i en fråga som berör så viktiga problem utan att den har en

Interpellation ang. verkningarna av föreslagna ändringar i jord- och skogsförvärvslagarna, m. m.

klarläggande utredning om följdverkningarna att tillgå.

Innan proposition förelägges riksdagen bör därför dessa och andra problem i anledning av lagändringarna, som inte erhållit tillfredsställande belysning, göras till föremål för utredning. Skulle regeringen underlåta att för riksdagen göra nödvändiga utredningar och klarlägganden är det ett maktmisbruk som inte kan tolereras.

Jämte utredningar och klarlägganden är det nödvändigt att de remissvar som inkommit i sin helhet blir publicerade. Om riksdagen, mot förmodan, skulle bli försatt i den situationen att den tvingas till beslut utan klarläggande utredningar av alla de följdverkningar som kan beräknas uppstå på sådana områden, såsom t. ex. samhällsekonomi, näringsliv, befolknings- och lokaliseringspolitik, bör i varje fall de aspekter på lagändringarna som de olika remissinstanserna anlagt bli en viss, om än alldeles otillräcklig handledning. Delgivandet av dessa remissvar in extenso är ett krav som under alla omständigheter måste ställas av riksdagen.

Med hänvisning till ovanstående får jag anhålla om andra kammarens tillstånd att till statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet få ställa följande frågor:

1. Är herr statsrådet beredd att innan proposition till riksdagen avlämnas låta utreda de sannolika verkningarna på samhällsviktiga områden av de föreslagna ändringarna i jord- och skogsförvärvslagarna?

2. Är herr statsrådet villig att låta publicera de inkomna remissvaren i deras helhet?

Denna anhållan bordlades.

§ 4

Tillkännagavs, att följande Kungl. Maj:ts propositioner överlämnats till kammaren:

nr 11, angående kostnader för deltagande i FN:s fredsstyrka på Cypern, och

nr 18, med förslag till lag om polisregister m. m.

Dessa propositioner bordlades.

§ 5

Anmäldes en till herr talmannen under sammanträdet avlämnad motion nr 716, av herrar *Kärlander* och *Kristenson*, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 14, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 4 § 1 mom. och 10 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt, m. m.

Denna motion bordlades.

§ 6

Meddelande om enkel fråga

Meddelades, att herr talmannen tillställts en enkel fråga av herr *Persson* i Heden till herr statsrådet och chefen för justitiedepartementet angående innehav av luftvapen.

§ 7

Justerades protokollsutdrag.

Kammarens ledamöter åtskildes här efter kl. 15.32.

In fidem

Sune K. Johansson

Fredagen den 5 februari

Kl. 14.00.

Förhandlingarna vid detta sammanträde leddes av herr andre vice talmannen.

§ 1

Herr andre vice talmannen meddelade, att herr Berg enligt till kammaren inkommet läkarintyg vore sjukskriven under tiden den 1—den 8 innevarande februari.

Herr Berg beviljades ledighet från riksdagsgöromålen under angivna tid.

§ 2

Föredrogs och hänvisades till statsutskottet Kungl. Maj:ts å bordet vilande proposition nr 11, angående kostnader för deltagande i FN:s fredsstyrka på Cypern.

Vid föredragning av Kungl. Maj:ts å bordet vilande proposition nr 18, med förslag till lag om polisregister m. m., hänvisades propositionen, såvitt avsåg ändring i lagen om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar, till konstitutionsutskottet, såvitt angick ändring i rusdrycksförsäljningsförordningen, till bevillningsutskottet och i övrigt till lagutskott.

§ 3

Föredrogs och hänvisades till bevillningsutskottet den å bordet vilande motionen nr 716.

§ 4

Föredrogs den av herr *Hansson* i Skegrie vid kammarens nästföregående sammanträde gjorda, men då bordlagda anhållan att få framställa interpellation till herr statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet angående verk-

ningarna av föreslagna ändringar i jord- och skogsförvärvslagarna, m. m.

Kammaren biföll denna anhållan.

§ 5

Interpellation ang. färjetrafiken mellan Sverige och de nordiska grannländerna

Ordet lämnades på begäran till

Herr GUSTAFSSON i Uddevalla (s), som yttrade:

Herr talman! I juni månad förra året insattes en kombinerad bil- och passagerarfärja i trafik på leden Strömstad—Sandefjord i Norge. Denna förbindelse kom till stånd efter fleråriga diskussioner mellan Sandefjord kommune och Strömstads stad. Genom förbindelsens tillkomst underlättades såväl den s. k. nyttotrafiken som turisttrafiken mellan Sverige å ena sidan samt Syd- och Västnorge å den andra sidan. Den omfattande transporten av passagerare, bilar och bussar med gods från olika företag i Sverige och Norge utgör ett bevis här för. Strömstads stad och Sandefjord kommune har satsat ansevärd belopp på färjelägen och terminalbyggnad.

Kalkylerna för leden baserades så gott som uteslutande på biljettintäkter från bil- och passagerartrafiken. Där emot räknades icke med försäljning av skattefri sprit och vin.

Denna nyttotrafik via färjan från och till olika företag i Sverige och Norge bildar icke tillräckligt ekonomiskt underlag för färjetrafiken, i all synnerhet som transportörerna ställer stora krav på service från rederiets sida. Ett komplement med annan resandetrafik, turistresor o. d., bedömes som nödvändigt för att kunna upprätthålla ifrågakvarande förbindelse.

Interpellation ang. juridisk och annan expertis i barnavårdsnämndernas verksamhet

Sedan några månader tillbaka har två lyxfartyg satts in på linjen Göteborg—Sandefjord. Dessa bedriver ombord försäljning av sprit och tobak samt tullfria matvaror i avsevärd omfattning. Enligt annonser erbjuder man resor för passagerarna gratis eller till obetydliga biljettkostnader. Finansieringen sker genom den betydande försäljningen av sprit, tobak och tullfria varor som förekommer.

Detta vållar givetvis i många fall betydande sociala olägenheter. Följden kan också bli att andra företag tvingas att använda samma osunda metoder för att kunna konkurrera. Beträffande trafikleden Strömstad—Sandefjord kan konsekvensen bli den, att företaget så småningom tvingas att upphöra med den nyttotrafik som bedrivs, eftersom man icke vare sig vill eller med hänsyn till gällande bestämmelser kan bedriva försäljning av sprit, tobak och tullfria varor i den utsträckning som fartygen på de längre linjerna kan göra. Bestämmelserna om utförsel av varor är nämligen mera restriktiva på kortare linjer än på längre. Därigenom uppstår en orimlig konkurrens från företag, som grundar sin verksamhet på osund handel med sprit och tobak.

Med anledning härav anhåller jag om andra kammarens tillstånd att till herr statsrådet och chefen för finansdepartementet få rikta följande fråga:

Avser herr statsrådet att vidtaga sådana åtgärder, att verksamhet kan bedrivas under konkurrens på lika villkor efter sunda principer av rederiföretag på linjer mellan Sverige och de nordiska grannländerna?

Denna anhållan bordlades.

§ 6

Interpellation ang. juridisk och annan expertis i barnavårdsnämndernas verksamhet

Ordet lämnades på begäran till

Herr WIKLUND (fp), som yttrade:

Herr talman! I 10 § andra stycket barnavårdslagen riktas barnavårdsnämndernas uppmärksamhet på behovet av medverkan av juridisk sakkunskap i nämndernas arbete. Sålunda stadgas: »Är behovet av juridisk sakkunskap icke tillgodosett inom nämnden, bör den anlita biträde av lagfaren person.»

Bakgrunden till denna föreskrift är debatten om dualismen mellan barnavårdsnämnder och domstolar, då det gäller åtgärder mot unga lagöverträdare och andra socialt problematiska ungdomar. Det gjordes gällande vid den nuvarande barnavårdslagens tillkomst att rättssäkerhetsgarantierna inte vore tillräckliga i själva den process, som skulle användas vid ingripande åtgärder enligt denna lag mot t. ex. en lagöverträdare.

För att gå kritikerna till mötes tog socialdepartementet 1960 underhandskontakt med Svenska socialvårdsförbundet, vilket ledde till att detta förbund åtog sig att medverka till ökat inslag av juridisk sakkunskap i barnavårdsnämndernas verksamhet med stöd av 10 § barnavårdslagen. Det var fråga om att organisera förmedling för dessa nämnders räkning av medverkan av experter över huvud taget, i första hand dock av jurister men därutöver av läkare, psykologer och socialutredare (prop. 10/1960 och socialstyrelsens Råd och anvisningar nr 133).

Från håll med speciellt intresse för formaljuridiska spörsmål riktas emellertid alltjämt då och då kritik mot proceduren, när fråga är om åtgärder enligt barnavårdslagen av allvarigare natur mot barn och ungdom, varvid man hänvisar till olika formella brister och även låter förstå att domstolsförfarande av en eller annan typ vore en lämpligare och bättre handläggningsform.

Då dessa brister — förutsatt att de är befogade — åtminstone till dels bor-

de kunna avlägsnas med ökat juridiskt biträde åt barnavårdsnämnder såsom också förutsattes 1960, har man på olika håll frågat sig hur åtgärderna för att öka medverkan av juridisk expertis och därigenom stärka rättssäkerheten inom barnavårdsområdet utfallit. Socialvårdsförbundets verksamhet har f. ö. nyligen upphört, varvid denna delvis övertagits av en för de båda primärkommunala förbunden gemensam socialsektion, medan Socialvårdsförbundets länsorgan åtminstone t. v. fortsätter sin verksamhet.

Enligt uppgift har även genom dessa organ biträde av juridisk expertis förmedlats till barnavårdsnämnderna. Detta lär för övrigt ha skett i något större omfattning än genom det centrala socialvårdsförbundet. Förmedlingsverksamheten lär enligt vad som försports dock inte ha nått den omfattning man från början räknade med. Om denna verksamhet skall fortsätta genom ovannämnda socialsektion synes f. n. inte vara avgjort.

Med hänvisning till vad ovan anförts får jag anhålla om andra kammarens tillstånd att till statsrådet och chefen för socialdepartementet få rikta följande frågor:

1) Är herr statsrådet villig att lämna en redogörelse för omfattningen av den förmedlingsverksamhet avseende medverkan av olika slag av experter — främst jurister — till barnavårdsnämnderna, vilken sedan 1960 bedrivits av Svenska socialvårdsförbundet och dess länsorgan?

2) Anser herr statsrådet behov av åtgärder för att stärka inslaget av medverkan av juridisk och annan expertis i barnavårdsnämndernas verksamhet föreliggande?

3) Om svaret på fråga 2) blir positivt, är herr statsrådet villig att vidtaga åtgärder för att tillgodose detta behov, särskilt med tanke på rättssäkerhetskravet i barnavårdsnämndernas verksamhet?

Denna anhållan bordlades.

§ 7

Interpellation ang. vägtrafikbeskattningen

Ordet lämnades på begäran till

Herr BLIDFORS (s), som yttrade:

Herr talman! I propositionen 1963: 191 angående riktlinjer för den statliga trafikpolitiken föreslogs en nyorientering för att skapa ett mer konkurrensfrämjande system på transportmarknaden. Där betonades, att varje trafikgren i princip borde svara för de kostnader den förorsakar det allmänna. Förutsättningar borde även i övrigt skapas för en konkurrens på lika villkor för att nå en samhällsekonomiskt riktig uppdelning av trafiken mellan de olika trafikgrenarna.

1953 års trafikutredning, vars förslag låg till grund för propositionen, konstaterade att kostnadsansvarighetsprincipen f. n. inte är genomförd. Bl. a. framhölls att traktorer, vilka användes som dragfordon i trafikarbete, enligt gällande motorfordonsbeskattning inte beskattas annat än till den obetydliga del som sker via bensinbeskattningen. Denna fråga har under årens lopp flera gånger varit föremål för riksdagens behandling. Senast 1963 uttalade bevillningsutskottet (betänkande nr 24) i anledning av väckt motion bl. a. att de nuvarande förhållandena inte var tillfredsställande vare sig med hänsyn till rättvisekravet eller i fråga om väghållningskostnaderna.

Sedan departementschefen i proposition 1963: 191 uttalat, att varje trafikgren i princip själv bör svara för de kostnader den förorsakar det allmänna, konstaterade även han, att det f. n. föreligger skillnader i detta avseende de olika trafikgrenarna emellan, och framhöll, att detta bl. a. borde beaktas i samband med en revision av vägtrafikbeskattningen.

Med anledning av vad som ovan anförts anhåller jag om kammarens tillstånd att till statsrådet och chefen för finansdepartementet få ställa följande fråga:

Interpellation ang. ATP-fonderna

Vilka åtgärder överväger statsrådet att vidtaga på vägtrafikbeskattningens område för att förverkliga principen om att varje trafikgren själv bör svara för de kostnader den förorsakar det allmänna?

Denna anhållan bordlades.

§ 8

Interpellation ang. ATP-fonderna

Ordet lämnades på begäran till

Herr DICKSON (h), som yttrade:

Herr talman! I samband med ATP-reformens ikraftträdande har inrättats ett antal fonder, populärt kallade »ATP-fonderna». Det har sagts att dessa fonder skulle vara nödvändiga som en garanti för att de utlovade pensionerna verkligen skall kunna utbetalas.

Det må i detta sammanhang lämnas därhän om detta resonemang är riktigt eller ej.

På senare tid har emellertid av somliga uttolkare försäkrats att dessa fonder skulle vara nödvändiga för att garantera en tillräcklig kapitalförsörjning för stat, kommuner och näringsliv nu när det privata sparandet, måhända som en följd av pågående inflation, sägs vara för ringa.

Jag lämnar därhän om ens dessa påståenden är riktiga eller icke.

Emellertid har denna sammanblandning av till sin karaktär vitt skilda motiveringar för fondernas nödvändighet ute bland människorna förorsakat stor begreppsförvirring och mycken undran om vad som må vara sanning. Det vore därför bra om ett klarläggande kom till stånd genom att någorlunda preciserade besked gaves på följande frågor:

1) Behövs det över huvud taget fonder för att ATP-systemet skall kunna fungera?

2) Om emellertid fonder anses erforderliga, hur stora behöver dessa till-

sammantagna vara för att pensionerna skall betraktas som tryggade?

Därmed skulle pensionssidan av frågeställningen kunna avfärdas; återstår då spørsmålet om tvångssparandet, och detta tarvar ett svar på en tredje fråga, nämligen denna:

3) Därest fråga 1) besvaras med ja, hur mycket utöver vad som må anses nödvändigt för att garantera ATP-systemet skulle behövas för en lämpligt avpassad kapitalförsörjning för landets behov?

Under alla förhållanden, och framför allt sedan man kommit till rätta med dessa frågor, borde fonderna uppdelas i två kategorier med olika benämningar, varvid ATP-fonderna kunde kallas ATP-fonder men fonderna för tvångssparande någonting annat. Även inom politiken vore det önskvärt att börja kalla saker och ting vid deras rätta namn.

Jag hemställer nu om kammarens medgivande att till statsrådet och chefen för finansdepartementet få rikta följande frågor:

1) Är en fondbildning nödvändig för att ATP-systemet skall fungera?

2) Om så anses vara fallet, hur stor anses denna fondbildning behöva vara?

3) Om den för ATP-systemet eventuellt såsom nödvändig ansedda fondbildningen ej är tillräcklig för att täcka toppbelastningarna i fråga om landets kapitalförsörjning, hur mycket skulle därutöver behövas?

4) Anser inte herr statsrådet att fonderna för dessa olika ändamål borde både reellt och nomenklaturmässigt hållas i sär?

5) Vilka benämningar skulle herr statsrådet i så fall finna läge närmast till hands?

Denna anhållan bordlades.

§ 9

Till bordläggning anmäldes statsutskottets utlåtande nr 1, i an-

ledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställningar rörande utgifterna för budgetåret 1965/66 för kungl. hov- och slottsstaterna; samt bankoutskottets memorial:

nr 1, med överlämnande av fullmäktiges i riksbanken till bankoutskottet avgivna berättelse,

nr 2, med överlämnande av fullmäktiges i riksgäldskontoret till innevarande riksdag avgivna, till bankoutskottet avlämnade berättelse, och

nr 3, med överlämnande av kommitténs för firande av representationsreformens 100-årsjubileum till fullmäktige i riksgäldskontoret avgivna berättelse över kommitténs verksamhet under år 1964.

§ 10

Tillkännagavs, att Kungl. Maj:ts proposition nr 19, angående vissa frågor rörande älgjakt m. m., överlämnats till kammaren.

Denna proposition bordlades.

§ 11

Anmälades, att följande motioner under sammanträdet avlämnats till herr andre vice talmannen:

nr 717, av herr *Mundebo m. fl.*, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 14, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 4 § 1 mom. och 10 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt, m. m., samt

nr 718, av herr *Stiernstedt m. fl.*, likaledes i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 14.

Dessa motioner bordlades.

§ 12

Upplästes följande till kammaren inkomna ansökan:

Till Riksdagens andra kammare

Undertecknad anhåller härmed om ledighet från riksdagsarbetet under tiden 12—18 februari 1965 på grund av utlandsresa.

Stockholm den 4 februari 1965

Tage Erlander

Kammaren biföll denna ansökan.

§ 13

Meddelande om enkla frågor

Meddelades, att herr talmannen tillställts fyra enkla frågor, nämligen av:

herr *Haglund*, till herr statsrådet och chefen för handelsdepartementet angående investeringsutvecklingen inom massa- och pappersindustrin,

herr *Börjesson* i Falköping, till herr statsrådet och chefen för socialdepartementet angående verkan av utebliven sjukanmälan,

herr *Ohlin*, till herr statsrådet och chefen för finansdepartementet angående ett statligt värdefast obligationslån, samt

herr *Börjesson* i Falköping, till herr statsrådet och chefen för socialdepartementet angående ersättningen för resekostnad vid läkarbesök.

§ 14

Justerades protokollsutdrag.

Kammarens ledamöter åtskildes här efter kl. 14.07.

In fidem

Sune K. Johansson